

Dictamen en relació amb la consulta d'un Ajuntament sobre l'accés d'un regidor als padrons de l'IBI i de vehicles del municipi.

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'alcalde de l'Ajuntament, en el qual es consulta sobre la sol·licitud de dades que hauria fet el regidor d'urbanitzacions en relació amb els padrons de l'IBI i de vehicles del municipi, amb la finalitat, segons la consulta, de discriminar els ingressos procedents dels veïns del nucli de la població o dels veïns empadronats a la urbanització, per tal de demanar que el pressupost municipal tingui en compte els ingressos de la urbanització per revertir-los en la mateixa.

Ateses les circumstàncies de la petició d'accés a dades per part del regidor, l'Ajuntament sol·licita el parer d'aquesta Autoritat.

De conformitat amb l'article 15.1.g) del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les peticions de consulta formulades pels ens inclosos en l'àmbit d'actuació d'aquesta Autoritat s'han de cursar per mitjà de l'òrgan que n'ostenti la representació.

Per això, aquesta Autoritat ha requerit a l'Ajuntament la sol·licitud de dictamen per mitjà d'un escrit de l'Alcalde, que s'ha rebut en data 13 d'abril de 2016.

Analitzada la petició i la normativa vigent aplicable, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

Com s'ha avançat, la consulta es planteja a arrel de la sol·licitud d'accés a dades que hauria fet el regidor d'urbanitzacions en relació amb els padrons de l'IBI (impost sobre béns immobles) i de vehicles del municipi, amb la finalitat, segons la consulta, de discriminar els ingressos procedents dels veïns del nucli de la població o dels veïns empadronats a la urbanització, per tal de demanar que el pressupost municipal tingui en compte els ingressos de la urbanització per revertir-los en la mateixa.

La consulta explica que la urbanització esmentada està pendent que es facin les obres d'urbanització que han d'anar a càrrec dels propietaris i que per normativa l'Ajuntament no pot invertir en les mateixes.

La consulta afegeix que el regidor sol·licita tenir accés a les dades acompanyat d'un assessor, la qual cosa, segons exposa la consulta, també genera dubtes a l'Ajuntament.

Situada la consulta en aquests termes, cal partir de la base que les dades personals, enteses com qualsevol informació que identifiqui directa o indirectament les persones físiques, queden protegides per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de

protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD) i pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'LOPD (en endavant, RLOPD).

El tractament de dades de caràcter personal, és a dir, qualsevol operació i procediment tècnic de caràcter automatitzat o no, que permeti recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències (article 3.c) de l'LOPD) es troba sotmès als principis i garanties de l'LOPD.

La consulta es refereix als padrons fiscals de l'IBI i de vehicles. En relació amb el padró de l'IBI -definit en l'article 60 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals (LRHL) com a *"tribut directe de caràcter real que grava el valor dels béns immobles"*-, en principi haurà de recollir la informació necessària per tal de gestionar el cobrament del dit impost.

El fet imposable de l'IBI és la titularitat de drets sobre béns immobles rústics i urbans (art. 61.1 LRHL); els subjectes passius, a títol de contribuents, són les persones naturals i jurídiques i les entitats que ostenten la titularitat del dret que, en cada cas, i en els termes de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), sigui constitutiu del fet imposable (art. 63 LRHL).

El padró municipal de vehicles, es refereix al cobrament de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, que es troba definit en l'article 92.1 de l'LRHL, citada, en els següents termes:

"El impuesto sobre vehículos de Tracción Mecánica es un tributo directo que grava la titularidad de los vehículos de esta naturaleza, aptos para circular por las vías públicas, cualesquiera que sean su clase y categoría."

Són subjectes passius d'aquest impost les persones físiques si jurídiques a nom de les quals consta el vehicle en el permís de circulació (art. 94 LRHL), i es preveu que la gestió d'aquest impost correspon als ajuntaments (art. 97 LRHL).

Des de la perspectiva de la protecció de dades, interessa destacar que la gestió i recaptació d'aquests tributs municipals pot fer necessari tractar dades i informacions de diversa índole, entre d'altres, informació dels subjectes passius o contribuents dels diferents tributs, que poden ser tant persones físiques com persones jurídiques.

Atès que l'LOPD té com a objecte la protecció de les dades referides a persones físiques (article 1 LOPD), exclusivament, pel que fa a les dades de caràcter personal que es puguin contenir en els dits padrons, caldrà aplicar els principis i garanties de la normativa de protecció de dades, sens perjudici que la resta d'informació (de persones jurídiques) pugui quedar protegida per altra normativa.

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors (entre d'altres, en els dictàmens 59/2015, 50/2015, 49/2014, 30/2014, o 55/2012), que es poden consultar al web www.apd.cat), l'ordenament jurídic reconeix un dret d'accés als regidors municipals a informació que pugui resultar necessària per al desenvolupament de les seves funcions, en relació amb el qual caldrà tenir en compte la normativa de protecció de dades personals, quan aquesta informació contingui dades protegides per l'LOPD.

Des de la perspectiva de la protecció de dades, qualsevol cessió de dades a persones diferents dels propis interessats (article 3.i) de l'LOPD), ha de comptar amb el

consentiment de l'interessat, a menys que la cessió es trobi habilitada en una norma amb rang de llei (article 11 LOPD).

La comunicació de dades personals que es puguin contenir en els padrons fiscals (IBI i vehicles) per part de l'Ajuntament als regidors, en un sentit ampli, podria considerar-se com una comunicació de dades. Ara bé, segons l'article 19.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL), el govern i l'administració municipal correspon a l'Ajuntament, que està integrat per l'alcalde i els regidors, i per tant aquests formen part integrant de l'Ajuntament. Així, un regidor no és pròpiament un "tercer aliè" a la relació entre l'interessat, és a dir, la persona física titular de les dades (en aquest cas, les persones físiques les dades de les quals es tractin en els padrons esmentats), i el propi Ajuntament.

Per això, l'accés plantejat en aquest cas s'ha d'examinar des de la perspectiva del dret d'accés que la normativa atribueix als regidors, respecte d'aquella informació de què disposa l'Ajuntament (informació municipal), que resulti necessària per al compliment de les seves funcions.

III

Fem avinent que, segons la consulta, el regidor hauria demanat accés a la informació dels padrons d'IBI i de vehicles per a la finalitat de discriminar els ingressos procedents dels veïns del nucli de la població i de la urbanització, acompanyat d'un assessor, possibilitat que planteja dubtes a l'Ajuntament.

L'article 23.1 de la Constitució, disposa que els ciutadans tenen el dret a participar en els afers públics, directament o per mitjà de representants lliurement elegits en eleccions periòdiques per sufragi universal (apartat 1), i que tenen també el dret d'accedir en condicions d'igualtat a les funcions i als càrrecs públics, amb els requisits que les lleis assenyalin (apartat 2).

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors (Dictàmens 5/2009 i 4/2015, ambdós en relació amb el dret d'accés a informació per part de diputats), segons jurisprudència consolidada del Tribunal Constitucional (SSTC 30/1993; 161/1988; 32/1985, etc), el dret dels representants públics a sol·licitar informació dels respectius governs i administracions forma part de l'anomenat *ius in officium* que, a partir de la previsió continguda a l'article 23.2 CE, cal reconèixer als parlamentaris així com a d'altres representants públics, com ara els regidors (FJ 4 de la STC 20/2011, entre d'altres). Així, segons el Tribunal Constitucional (FJ 4 STC 30/93):

"Es reiterada doctrina de este Tribunal que el derecho fundamental proclamado en el art. 23.2 de la C.E. garantiza no sólo el acceso a las funciones y cargos públicos en condiciones de igualdad, sino también que los que hayan accedido a los mismos se mantengan en ellos sin perturbaciones ilegítimas y los desempeñen de conformidad con lo que la Ley disponga, ya que la norma constitucional perdería toda eficacia si, aun respetando el acceso a la función o cargo público en condiciones de igualdad, su ejercicio pudiera resultar mediatizado o impedido sin remedio jurídico. Este derecho del art. 23.2 es un derecho de configuración legal, por lo que compete a la Ley establecer los derechos y facultades que corresponden a los distintos cargos y funciones, derechos y facultades que así quedan integrados en el status propio de cada cargo, con la consecuencia de que podrán sus titulares, en ejercicio del art. 23.2 de la C.E., accionar ante los órganos jurisdiccionales el ius in officium que consideren ilegítimamente constreñido o ignorado por actos del poder público, incluidos los pertenecientes al propio órgano en el que se integran los titulares del cargo (SSTC

161/1988, fundamento jurídico 7º; 181/1989, fundamento jurídico 4º; 214/1990, fundamento jurídico 5º; 15/1992, fundamento jurídico 3º; entre otras).”

El dret fonamental reconegut a l'article 23.2 CE abastaria no només l'accés al càrrec i la permanència en el mateix sinó també les condicions d'exercici del càrrec. En aquest sentit, un accés efectiu a la informació és una base necessària per a què els representants electes dels ciutadans puguin desenvolupar correctament les seves funcions. Es tracta però d'un dret de configuració legal (STC 181/89), per la qual cosa haurem d'estar al que estableixin les lleis, per a determinar el concret abast d'aquest dret a la sol·licitud d'informació.

Existeix una jurisprudència extensa que ha anat delimitant el dret d'accés a informació municipal per part dels regidors, com a manifestació del dret d'aquests a participar en els afers públics (art. 23 CE). Així, entre moltes altres, la STS de 26 de febrer de 2003; la STS de 20 de juny de 2003; la STS de 14 d'abril de 2000, o la STS de 5 de novembre de 1999).

Als efectes que interessin en aquest dictamen destaquem la STC 181/1989, que examina, des de la perspectiva del dret constitucional dels representants dels ciutadans, la sol·licitud d'accés a informació per part d'un diputat del Parlament de Catalunya, al qual l'Administració pública li hauria denegat la possibilitat de consultar determinada documentació acompanyat dels seus assessors tècnics. En relació amb aquesta qüestió específica, el TC considera el següent (FJ 5 de la ST citada):

“Es cierto que el derecho de información de los Diputados únicamente puede ejercitarse por éstos, pero no lo es menos que, en supuestos como el presente, no existe motivo válido alguno para negar que, justamente con miras a dotar de efectividad a aquel derecho, los Diputados se acompañen de técnicos especialistas en la materia sobre la que verse la documentación interesada, siempre y cuando tales técnicos estén acreditados ante la Cámara como asesores del Grupo Parlamentario en el que los Diputados se integran.”

Si bé la STC citada es refereix a un diputat, atès que el *ius in officium* (ex. art. 23 CE) es reconeix d'igual manera als regidors com a representants electes, res obsta a considerar que aquest criteri jurisprudencial del TC, referit a la possibilitat de consultar informació amb el suport i acompanyament d'assessors tècnics, s'estén a la resta de càrrecs electes representatius a què es refereix l'article 23 CE, com ara els regidors municipals.

L'exercici dels drets dels representants electes (en aquest cas, els regidors), en relació amb el compliment de les seves funcions legítimes, comporta que aquests puguin accedir a aquella informació necessària per al compliment de les mateixes, si escau, amb l'acompanyament i suport d'assessors tècnics. Podríem considerar, doncs, atesa la jurisprudència referida al dret d'accés a informació dels regidors, que l'acompanyament i l'assessorament tècnic que els assessors poden prestar al regidor, forma part del dret d'aquest a accedir a informació municipal amb la finalitat de donar compliment a les seves funcions legítimes. Això, sens perjudici de les concrecions que es puguin establir en la normativa aplicable corresponent a cada cas –reglaments del Congrés o dels parlaments autonòmics, o normativa aplicable a l'àmbit local-.

Des de la perspectiva de la protecció de dades, tenint en compte la jurisprudència i, específicament, la doctrina constitucional esmentada, cal considerar que l'accés per part d'un assessor a la informació sol·licitada pel regidor, formaria part de l'accés del propi regidor a la informació, sense que es pugui considerar, des de la perspectiva de la protecció de dades (als efectes de l'article 11 LOPD), com un accés diferent o

separat al que la normativa atorga al propi regidor per al compliment de les seves funcions.

Per tant, en la mesura que el regidor accedeixi a la informació sol·licitada en cada cas per al compliment de les seves funcions legítimes –qüestió a la que ens referirem a continuació en relació amb el cas plantejat-, en principi no hi ha d’haver obstacle per tal que aquest accés es produeixi amb l’acompanyament d’un assessor, quan aquest assessorament es realitza, com estableix la doctrina constitucional, amb la finalitat de dotar d’efectivitat el dret del regidor.

IV

Cal tenir present la legislació de transparència, en concret, la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, en relació amb el dret d’accés dels regidors a la “informació pública” (article 2.b) Llei 19/2014).

La disposició addicional primera, apartat 2, de la Llei 19/2014, estableix que *“l’accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d’accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei.”*

Atès que, en el cas que ens ocupa, la persona reclamant té la condició de regidor de l’Ajuntament, són d’aplicació les disposicions que estableix la legislació de règim local, fonamentalment, la LRBRL, citada, i el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d’abril, pel qual s’aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMLRC), pel que fa a l’accés dels regidors a la informació municipal.

Això, sens perjudici que a la persona reclamant se li hagi de reconèixer com a mínim les mateixes garanties pel que fa a l’accés a la informació –incloent la possibilitat d’interposar reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d’Accés a la Informació Pública (art. 39 Llei 19/2014)- que a la resta de ciutadans que no tinguin aquesta condició de regidor, atesa l’aplicació supletòria de la Llei 19/2014 (disposició addicional primera, apartat 2).

L’article 23 de la Llei 19/2014 estableix el següent:

“Les sol·licituds d’accés a la informació pública han d’ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l’afiliació sindical, la religió, les creences, l’origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d’infraccions penals o administratives que no comportin l’amonestació pública a l’infractor, llevat que l’afectat hi consenti expressament per mitjà d’un escrit que ha d’acompanyar la sol·licitud.”

I l’article 24 d’aquesta mateix llei estableix que:

“1. S’ha de donar accés a la informació pública si es tracta d’informació directament relacionada amb l’organització, el funcionament o l’activitat pública de l’Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d’altra informació que conté dades personals no incloses a l’article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l’interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s’ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

a) El temps transcorregut.

- b) *La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
 - c) *El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
 - d) *El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*
- (...)"

Vistes aquestes previsions, la legislació de transparència estableix el dret a la protecció de dades dels afectats com a límit en relació amb l'accés a informació. En atenció a la legislació sobre transparència, caldrà tenir en compte la finalitat de l'accés i les previsions que pugui establir la normativa aplicable, a la que ens referim a continuació, per tal d'analitzar l'accés sol·licitat en el cas objecte de consulta.

V

L'LRBRL disposa que els membres de les Corporacions locals exerceixen una sèrie de funcions en base a les competències que els atorga la legislació, com a membres de la Corporació que ostenten delegacions o responsabilitats de gestió, o bé com a membres de determinats òrgans col·legiats, així com funcions de control de les activitats de l'Ajuntament, en relació amb les quals tenen reconegut l'esmentat dret d'accés a determinada informació.

Segons l'article 77 de l'LRBRL:

*"**Todos los miembros** de las Corporaciones locales tienen derecho a obtener del Alcalde o Presidente o de la Comisión de Gobierno cuantos antecedentes, datos o informaciones obren en poder de los servicios de la Corporación y resulten precisos para el desarrollo de su función.*

(...)."

El Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, que aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (ROF), concreta el dret d'informació dels membres de les Corporacions locals, així com els termes en què es produeix la consulta i examen concret dels expedients per part d'aquests (arts. 14 a 16 ROF).

En l'àmbit de Catalunya, pel que fa a l'exercici d'aquest dret d'accés dels regidors cal tenir en compte el TRLMRLC, citat. En concret, l'article 164, segons el qual tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir dades o informacions que són en poder dels serveis de la corporació:

"1 Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir (...) tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.

2 Els serveis de la corporació han de facilitar directament informació als membres de les corporacions quan:

- a) *Exerceixen funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat.*
- b) *Es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres.*
- c) *Es tracti de l'accés a informació o documentació de la corporació local que sigui de lliure accés als ciutadans.*

3 En els altres casos, la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar

de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents:

a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.

b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.

(...)"

A això cal afegir que l'LOPD pot habilitar l'accés dels regidors a dades de caràcter personal incloses en la informació municipal, sense consentiment dels afectats (article 3.e) LOPD), quan l'accés sigui necessari per al desenvolupament de les funcions de control de les activitats de la Corporació municipal, o d'altres que puguin tenir atribuïdes, en els termes previstos en l'LRBRL, és a dir, quan l'accés respongui a l'exercici d'una finalitat legítima, ja que les dades personals només es poden utilitzar per al compliment d'una finalitat concreta, prevista en normes amb rang de llei.

Aquesta és una exigència que deriva dels principis de qualitat i de finalitat (art. 4 LOPD), d'acord amb els quals únicament es pot tractar les dades adequades, pertinents i no excessives que resultin necessàries per a les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut les dades.

Quan la informació municipal que sol·liciten els regidors conté dades personals, és necessari que l'Ajuntament realitzi una ponderació, per exigència del principi de qualitat, abans de comunicar les dades (article 4 LOPD).

En el cas plantejat, per la informació aportada, el regidor hauria concretat la finalitat per a la qual sol·licita informació dels padrons d'IBI i vehicles, això és, poder discriminar els ingressos procedents dels veïns del nucli de població o dels veïns empadronats a una urbanització, per tal de demanar que el pressupost municipal tingui en compte els ingressos de la urbanització per revertir-los a la mateixa.

En aquests termes, cal examinar la possibilitat d'accés a la informació personal dels padrons fiscals esmentats, tenint en compte la finalitat al·legada pel regidor, i la normativa aplicable.

Fem avinent que no consta cap fitxer inscrit, titularitat de l'Ajuntament que formula la consulta, ni al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, ni al Registre de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), en concret, no consta en aquests Registres cap fitxer relacionat amb la gestió de l'IBI o de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

En qualsevol cas, si tenim en compte les previsions normatives sobre els dos tributs (articles 60 a 72 TRLHL, pel que fa a l'IBI, i articles 92 a 99 TRLHL, pel que fa a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica), es pot suposar que l'Ajuntament tracta determinada informació de les persones físiques que siguin obligats tributaris en relació amb la gestió, la liquidació i el cobrament d'aquests tributs, que són tributs propis de les entitats locals (art. 2.1.b) TRLHL i arts, 105 i seg. LRBRL).

Així, es pot deduir que l'Ajuntament tractaria dades identificatives relacionades amb la gestió dels tributs –nom i cognoms, DNI, telèfon, adreça fiscal i tributària...-, i altres tipus de dades, com ara informació fiscal i econòmica dels subjectes tributaris obligats (dades fiscals) que, com hem dit, poden ser persones físiques o jurídiques. Així, a tall d'exemple, l'Ajuntament podria estar tractant informació cadastral – valor cadastral dels

immobles, en relació amb l'IBI-, dades bancàries, informació sobre els vehicles vinculats als subjectes obligats (número de matrícula...), etc.

Particularment en relació amb l'IBI, cal fer notar que part de la informació que els Ajuntaments tracten és a partir de la informació continguda en el padró cadastral, i d'altres documents elaborats per la Direcció General del Cadastre, tenint en compte el que disposen els articles 60 i següents de la LRHL, citada.

En aquest punt, fem avinent que en el context de la gestió dels impostos citats, no es pot descartar el tractament, per part de l'Ajuntament, de dades relatives a la comissió d'infraccions administratives, referides a incompliments de les obligacions derivades de la condició d'obligats tributaris. L'LOPD considera que les dades relatives a infraccions administratives, són mereixedores d'una especial protecció. Segons l'article 7.5 de l'LOPD, *“les dades de caràcter personal relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives només poden ser incloses en fitxers de les administracions públiques competents en els casos que preveuen les normes reguladores respectives.”*

Ara bé, per la informació aportada, i atesa la finalitat al·legada pel propi regidor, aquest no estaria sol·licitant un accés general a qualsevol informació relacionada amb la gestió dels padrons de l'IBI i vehicles, sinó que estaria demanant informació dels ingressos, en concepte d'IBI i de l'impost de vehicles, que provenen dels veïns del nucli de població, d'una banda, i els que provenen dels veïns de la urbanització, de l'altra. És a dir, estaria demanant una informació referida, específicament, als subjectes obligats, i als ingressos corresponents en concepte d'IBI i impost sobre vehicles en relació amb aquests. En definitiva, la informació sol·licitada pel regidor, per la informació disponible, no inclouria en principi dades especialment protegides (art. 7 LOPD).

Tenint en compte, doncs, l'ampli reconeixement legal al dret d'accés dels regidors a la informació en poder de l'Ajuntament i que la informació sol·licitada no contindria dades qualificades com a especialment protegides per la normativa de protecció de dades, en principi no es pot descartar que un regidor pugui tenir accés a dades relatives a la recaptació d'un determinat tribut. No obstant això, en el cas que ens ocupa concorren determinades circumstàncies que han de portar necessàriament a matisar aquesta afirmació.

VI

Tot i que, tal com hem vist, la informació sol·licitada no conté informació qualificada com especialment protegida per la normativa de protecció de dades, s'ha de tenir en compte que es tracta d'informació sobre la qual la normativa sectorial aplicable imposa un especial deure de reserva.

Així, i pel que fa a la informació cadastral, segons l'article 51 de Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei del Cadastre immobiliari (LC):

“A l'efecte del que disposa aquest títol, tenen la consideració de dades protegides el nom, els cognoms, la raó social, el codi d'identificació i el domicili dels qui figurin inscrits en el cadastre immobiliari com a titulars, així com el valor cadastral i els valors cadastrals del sòl i, si s'escau, de la construcció dels béns immobles individualitzats.”

Com veiem, el nom i cognoms i el domicili dels titulars de béns immobles, són, entre d'altres, dades que consten en el cadastre, i tenen la consideració de dades protegides, previsió que limita els accessos que es poden produir a aquesta informació.

D'altra banda, en relació amb l'especial tractament que la normativa preveu respecte les dades personals tributàries, l'article 95 de la LGT estableix una detallada regulació del caràcter reservat d'aquestes dades.

"1. Les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tingui per objecte:

(...)

3. L'Administració tributària ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

Totes les autoritats o funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents estan obligats al més estricte i complet sigil respecte d'aquests, excepte en els casos esmentats. (...)."

D'aquesta manera, per aplicació de l'LGT, les dades personals que hagi de tractar l'Ajuntament, en relació amb la gestió de l'IBI i també de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, en el cas que ens ocupa, tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzades per a l'efectiva imposició dels tributs o recursos, sense que es faci menció en cap moment al fet que aquesta informació pugui ser emprada com a criteri a tenir en compte en la despesa.

Per tant, és clar que la normativa aplicable (LC i LGT) protegeix determinada informació referida als propietaris cadastrals i dels obligats tributaris, i en condiciona l'accés i el tractament a unes determinades finalitats.

Per altra banda, s'ha de tenir en compte que aquesta informació es sol·licita respecte tot el conjunt de la població del municipi.

Per això, i atesa la finalitat per a la qual es sol·licita la informació, el principi de minimització obliga a analitzar altres possibles fórmules que permetin assolir igualment la finalitat per a la qual es sol·licita l'accés però que comportin un menor sacrifici per al dret a la protecció de dades de les persones afectades.

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en anteriors ocasions, entre d'altres, en els Dictàmens 33/2012, o 14/2007, des de la perspectiva del principi de qualitat, esmentat, no s'ha de descartar en alguns casos la possibilitat de donar la informació als regidors de forma dissociada o anonimitzada, si aquesta possibilitat no desvirtua la legítima finalitat que preveu l'LRBRL i la resta de normativa esmentada en relació amb els regidors.

Aquesta possibilitat, que no s'exigeix amb caràcter general i que caldrà valorar en cada cas, pot ser pertinent en aquells casos en què sense incloure dades personals concretes que puguin fer identificades o identificables a les persones físiques, seguint els termes de l'article 3.a) de l'LOPD, es pugui donar resposta satisfactòria a la petició dels regidors.

La possibilitat de donar la informació als regidors de forma anonimitzada implica que aquella informació, que ha d'arribar igualment al regidor per a l'exercici de les seves funcions, es transmetrà de manera que no es permeti la identificació de persones físiques concretes.

L'article 3.f) de l'LOPD, defineix el procediment de dissociació com *"qualsevol tractament de dades personals de manera que la informació que s'obtingui no es pugui associar a una persona identificada o identificable."*

A efectes il·lustratius, citem el Dictamen 4/2007 sobre el concepte de dades personals, del Grup de Treball de l'Article 29 (GT29), en relació amb la consideració de dades anònimes, així com el Dictamen 5/2014, sobre tècniques d'anonimització, també del GT29, en el que s'analitza l'eficàcia i les limitacions de les diferents tècniques d'anonimització existents, atenent al marc legal sobre protecció de dades de la Unió Europea (Directiva 95/46/CE), i formula recomanacions per a la gestió d'aquestes tècniques d'anonimització o dissociació, tenint en compte el risc residual d'identificació inherent a cadascuna d'aquestes tècniques. Els Dictàmens del GT29 es pot consultar a <http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/>.

Als efectes del cas examinat, i per tal de valorar la possibilitat de donar accés a informació dissociada sense desvirtuar les funcions legítimes de control del regidor, que li atorga la normativa, és especialment rellevant la finalitat concreta per a la qual, segons la consulta, el regidor hauria sol·licitat l'accés, és a dir, poder discriminar els ingressos procedents dels veïns del nucli de la població o dels veïns empadronats a la urbanització, per tal de demanar que el pressupost municipal tingui en compte els ingressos de la urbanització per revertir-los en la mateixa.

D'entrada, si el que es persegueix és conèixer l'aportació per aquests tributs de les persones domiciliades a una determinada part del municipi, resulta innecessari oferir informació individualitzada respecte la resta de veïns del municipi. Seria suficient oferir la informació global de recaptació dels impostos (que de fet figura a la liquidació corresponent), i oferir informació individualitzada només respecte els contribuents de la urbanització a la qual es refereix la consulta.

Però a més, aquesta informació individualitzada, hauria de permetre fer un control dels immobles i els vehicles que s'hi han inclòs, però en canvi seria irrellevant, per a la finalitat pretesa, conèixer la identitat de les persones contribuents en cada cas.

Tenint en compte això, en el cas examinat, la utilització per part de l'Ajuntament de sistemes d'anonimització, en definitiva, de "desvinculació" de determinada informació respecte la identitat de la persona física titular de les dades, és una opció que pot oferir garanties des de la perspectiva de la protecció de dades personals.

Una primera opció podria ser facilitar l'import global recaptat per aquests impostos de manera agregada en la urbanització a què es refereix la consulta. I per al cas que el regidor consideri necessari poder fer una comprovació de la informació agregada- és a dir, comprovar quins immobles o vehicles s'hi han inclòs-, es podria facilitar, per una banda, una llista de les finques o vehicles afectats, i per altra banda, una llista amb les quantitats recaptades de manera individualitzada, però sense que es pugui establir una correlació entre una i altra llista.

VII

Finalment, i sens perjudici de tot l'exposat, cal fer recordatori que el dret d'accés de tots els regidors a la informació sempre ha de regir-se, entre d'altres, pel deure de reserva, en els termes de l'article 164.6 del TRLMRLC, citat, segons el qual:

"Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers."

Segons aquest article, els membres de la Corporació tenen el deure de guardar reserva en relació amb les informacions que se'ls faciliti per a fer possible el desenvolupament de la seva funció.

Segons l'article 16.3 del ROF, citat:

“Los miembros de la Corporación tienen el deber de guardar reserva en relación con las informaciones se les faciliten para hacer posible el desarrollo de su función, singularmente de las que han de servir de antecedente para decisiones que aún se encuentren pendientes de adopción, así como para evitar la reproducción de la documentación que pueda serles facilitada, en original o copia, para su estudio.”

Aquest deure de secret també es preveu explícitament en l'article 10 de l'LOPD, segons el qual:

“El responsable del fitxer i els que intervinguin en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les, obligacions que subsisteixen fins i tot després de finalitzar les seves relacions amb el titular del fitxer o, si s'escau, amb el seu responsable.”

En relació amb el deure de secret, segons disposa el Codi Penal (articles 197 i 198), l'autoritat o funcionari públic que, fora dels casos permesos en la llei i prevalent-se del seu càrrec, difongui, reveli o cedeixi a tercers determinades dades, estaria realitzant una conducta que podria ser constitutiva del delicte de descobriment i revelació de secrets.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara, es fan les següents,

Conclusions,

Tot i que no es pot descartar la possibilitat que un regidor pugui accedir a informació individualitzada sobre recaptació de tributs, tenint en compte la finalitat de l'accés, l'amplitud de la sol·licitud i l'especial reserva que imposa la normativa aplicable, el principi de minimització portaria a facilitar la informació de manera agregada, o de manera individualitzada a través de llistats anonimitzats que no permetin establir una correlació entre les persones afectades, els immobles o vehicles afectats i la recaptació respecte cadascun d'ells.

En la mesura que el regidor accedeix a la informació sol·licitada per al compliment de les seves funcions legítimes, i atesa la jurisprudència, en principi no hi ha d'haver obstacle per tal que aquest accés es produeixi amb l'acompanyament d'un assessor, quan aquest assessorament es realitza amb la finalitat de dotar d'efectivitat el dret del regidor.

Barcelona, 19 d'abril de 2016